גמ' דשני במאי אילימא דשני במליקה נימא דלא כר' אלעזר בר' שמעון [ח]*דאמר שמעתי שמבדילין בחטאת העוף [ט]ולא אוקימנא דלא כר' אלעזר בר' שמעון [י]לא דשני בהזאה הכי נמי מסתברא מדקתני סיפא עשאה למעלה במעשה כולן פסולה ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת דשני במאי אילימא דשני במליקה האמר מר [יא]מליקה בכל מקום במזבח כשירה אלא לאו דשני בהזאה ומדסיפא בהזאה רישא נמי בהזאה מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא [יב]: עולת העוף כו': דשני במאי אילימא דשני במליקה [יג] מדקתני סיפא כולן אין מטמאין בבית הבליעה ומועלין בהן נימא דלא כרבי יהושע דאי כר' יהושע האמר אין מועלין ואלא במיצוי אימא סיפא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה דשני במאי אילימא דאמר ר' יהושע דשני במליקה במיצוי מי אמר ואלא במליקה רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי אין *רישא וסיפא במליקה ומציעתא במיצוי: **מתני'** [יד] *וכולן אין [טו]מטמאין בבית הבליעה [טז]ומועלים בהן [יז]חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ר"א אומר [יח]מועלים בה ר' יהושע אומר [יט]אין מועלים בה א"ר אליעזר ומה אם חטאת שאין מועלים בה לשמה כששינה את שמה מועלים בה עולה שמועלים בה לשמה כששינה את שמה אינו דין שימעלו בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת בחטאת ששינה את שמה לשם עולה שכן שינה את שמה לדבר שיש בו מעילה תאמר בעולה ששינה את שמה לשם חטאת שכן שינה את שמה לדבר שאין בו מעילה אמר

גמ' דשני במאי. אלמעשה עולה לשם חטאת קאי ומיבעי ליה איזה דבר בחטאת עשה כמעשה עולה: **אי נימא דשני במליקה**. שהבדיל: **נימא**. הא דקתני פסולה דלא כר"ל: ומהדר הש"ס מאי קשיא לך בהאי ודאי פליגי ט) רבנן עליה גלאו מי לוקמה שחמת דפירקין דלעיל דלא כר"ל דקתני הבדיל בחטאת פסול: **לא**. כלומר הך אפי' כר"ל: **דשני בהזאה**. שלא הזה אלא מילה שהמיליו היא י) עבודת העולה: **ס"ג מסתברא**. דכל שינוי דמתני' בהזאה הוא: **דשני במאי**. איזהו עבודה יא) למעלה עשה: **הא אמר מר**. גבי חטאת העוף בפירקין דלעיל (דף סג:) מליקה בכל מקום *כו' ומדסיפא דאייתי בשינוי למעלה בהזאה אייתי ריש נמי יב) דאייתי בשינוי מעשה בהזאה מייתי: **הא כדאיתא והא כדאיתא**. כל חדא וחדא יג) כמה דהוי שינוי לגביה מייתי ריש דמייתי בשינוי מעשה איכא למימר דבמליקה נמי אייתי סיפא יד) דמעשה דמליקה לא הוי שינוי פיתוקה בהזאה: **דשני במאי**. טו) הכי מעשה חטאת דקתני במאי שני: **דשני במליקה**. שלא הבדיל: טז) **מדקתני סיפא**. כלומר הא דקתני סיפא כולן מועלין בהן וקאי נמי יז) אעשה כמעשה חטאת לשם חטאת: **נימא דלא כרבי יהושע**. דאיהו אמר אין מועלין בהן במתניתין: **אלא במיצוי**. והא לא פליג ר' יהושע יח) דטעמא כדרב אחא דאמר אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת ומעשה חטאת ועשית חטאת העוף והאי טעמא ליכא למימר אלא כדשני במליקה כדמפרש לה רב אחי לקמן מפוס דעולה לריכה שני סימנין וחטאת כשירה בסימן אחד יט) מליקת עולת העוף למטה ליתא *זה שמולקה למטה ולשם חטאת בסימן ראשון הנשים בה כל מעשה החטאת לפיכך יצאתה בה משם עולה ועשית חטאת והיא חטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת שאין בה מעילה אבל היכא כ) דבמליקה לא שני ומולקה למעלה וכמעשה עולה הו לאכ) [כמשכת בשינוי דמיאי שלא מילה אלא היזה כדין חטאת למטה למיהוי חטאת העוף: **אימר דא"ר יהושע דשני במליקה**. וטעמא כדפרישית: **רישא במליקה**. משום דבעית לאוקומה כג) דלא כר"ל ברבי שמעון כדאיתוקמא כג) סתם בלידך פירקין והך סיפא פלוגתא דרבי יהושע ע"כ במליקה: כד) **מליעתא במיצוי**. דאיתוקמא כרבי יהושע משום דר"ל שמותי הוא: **מתני'** כה) [**וכולן**. אע"פ שנפסלו מליקתן מטהרתן מידי עבלה*]: **ואין מטמאין בבית הבליעה**. כדין עבלת עוף טהור: **ומועלין בהן**. ואף בחטאת הואיל ונפסלו ואין בהן שעת היתר להכנים לא יצאו מידי מעילה שבהן: **חוץ מחטאת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת**. דכשירה היא ויש לה שעת היתר להכנים ושוב אין בה מעילה אפילו זר: **רבי אליעזר אומר מועלין בה**. דהא עולה היא ומי הוליאה ממעילתה שעת היתר להכנים אין לה: **רבי יהושע אומר אין מועלין**. דכיון דשינה שמה ומעשיה ומקומה לשם חטאת נעשית חטאת כדמפרש בגמרא: **ומה חטאת העוף שאין מועלין** כו) **נשמה**. שהרי נאכלת להכנים: **שינה את שמה**. כז) ופסלה ולא באה לכלל היתר מועלין בה דהא רבי יהושע גופיה לא פליג עליה (א): **לדבר שיש בו מעילה**. לשם עולה: שעשאה

דחטאת במאי דמיירי דשני בהזאה כיון דלא משכחת בה פסול בשינוי דמליקה דמליקה בכל מקום במזבח כשירה וא"ת אי לא שני אלא במאי דמתני' מועלין בהן למאן דאמר היתר שחיטה שניו ברים מסכת מעילה (דף ה.) וזה היה לו היתר שחיטה ולאלה מידי מעילה וכן חטאת שעשאה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקתני סיפא דמועלין בה אמאי הרי היה לה שעת הכושר *היתר מליקה: והרי

נעיל סה:

כו' הס"ד נ"ק

[מעילה ג.]

זה נ"ק

נבלה ואין הד"ל נ"ק

נ"ל ריש ומציעתא במליקה וסיפא במיצוי

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שינה את שמה וכו' לא פליג עליה (דלדבר) [בשינה שמה] לשם עולה בנים בו מעילה כ"ל והד"ל:

שיטה מקובצת

א) בר' שמעון דאי ר"א בר"ש האמר שמעתי: ב) חעוף ולאו אוקמינא: ג) בר' שמעון ה"נ דלא כראב"ש לא הב"ע דשני: ד) מלקה בכל: ה) כדאיתא בסליקה וסיפא בהזאה: ו) בסליקה דקתני: ז) מחיבת וכולן כו' עד תיבת עולת העוף נמחק ומסקמן לעיל בע"א בסוף המשנה:ח) מועלין בה ר' יהושע אומר אין מועלין בה:ט) פליגי מתני' עליה תיבת רבנן נמחק: י) היא מעבודת יא) עבודה עשה למעלה: יב) נמי כי אייתי בשינוי מעשיה בהזאה אייתי הס"ד יג) במידי דהוי יד) סיפא דמעלה

טו) במאי. האי כמעשה חטאת לשם עולה דקתני מתני' במאי שני: טז) מה"ד דקתני סיפא: יז) נמי אעולה שעשאה למטה כמעשה: יח) והושע דטעמיה כדרב אחא: יט) אחד ומליקת עולת העוף אינה למטה וזה שמליקה למטה: כ) היכא דלא שני במליקה ומולקה: כא) לא משכחה: כב) לאוקומה לעיל דלא: כג) סתמא דאידך פירקין: כד) מה"ד ומציעתא במיצוי: כה) פתיבת וכולן כו' עד תיבת ר"א ל"ש ומקומן לעיל בסע"א: כו) שאין מועלין בה לשמה: כז) נפסלה: כח) הס"ד חטאת כו' וד"ה דשני במליקה כו' עד ד"ה ואלא מוקף בח"ל: כט) פי' שמלק: ל) לפרושי שהוה למעלה: לא) תיפה דהא מוכח לקמן דמעמא דר' יהושע משום דשינה גם במקום שעשאה למטה ואז נמשכת להיות בחטאת אבל היכא דליכא שינוי מעשה מודה ר' יהושע ותירץ השר מקיבי דסמיך אגיפא דתתני' דקתני עשאה למטה כמעמא כולן פעולה ואהא קאי וכולן: לב) מתר"פ תיפה לי דמעמא כו': לג) חטאת לשם עולה דכמעשה חטאת לשם חטאת היכי: לג) מעם מן הדם: לד) הבבא שלא כנגד היכר תיבת ועל נמחק: לה) ונראה לפרש דכמעשה המאת. תיבות כפי' הקונטרס נמחק: לו) הזאה כס"ד מיצוי: לז) מתיבת דליכא עד תיבת ומיהו מוקף בחצי לבנה ונרשם תוספת:

ששחטן בדרום. לשם שלמים יוכיחו ששינה שמם ומעשיהם: לדבר שאין בו מעילה. שקדשים קלים אין בהם מעילה אלא באימורין: ומועלין בהן. מפני שנפסלו בשחיטת דרום ולא הביאתן זריקתן לגבל שעת היתר להוליחן מידי מעילה: איסור. אימוריהן יש בהן מעילה.

חטאת העוף כולו היתר: **גמ'** אמר לו ר' אליעזר והרי קדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים יוכיחו [ל] שכן שינה את שמם לדבר שאין בו מעילה *ומועלין בהן אף אתה אל תתמה על העולה [נ] אע"פ ששינה שמה לדבר שאין בו מעילה שימעלו בה אמר לו ר' יהושע לא אם אמרת בקדשי קדשים ששחטן בדרום ושחטן לשם קדשים קלים שכן שינה את שמם לדבר שיש בו איסור והיתר תאמר בעולה ששינה את שמה לדבר שבולו היתר: **גמ'** תניא אמר לו ר"א לרבי יהושע אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוביח ששינה את שמו ומועלין בו ואף אתה אל תתמה על העולה שאע"פ ששינה את שמה שימעלו בה אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת באשם [נ] שאם שינה את שמו לא שינה את מקומו תאמר בעולה ששינה את שמה ושינה את מקומה אמר לו ר"א אשם ששחטו בדרום לשם שלמים יוכיח ששינה את שמו ושינה את מקומו ומועלין בו אף אתה אל תתמה על העולה שאע"פ ששינה את מקומה [ד] מועלין בה א"ל ר' יהושע לא אם אמרת באשם ששינה את שמו ושינה את מקומו ולא שינה את מעשיו תאמר בעולה [ה] ששינה את שמה ואת מעשיה ושינה את מקומה [ו] אמר רבא ונימא ליה אשם ששחטו בדרום לשם שלמים בשינוי בעלים [ז] ששינה את שמו ושינה את מקומו ושינה את מעשיו [ח] מדלא קאמר ליה הכי שמע מינה נחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע דאמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת [ט] כיון שנשמלק בה סימן אחד נמשכת ונעשית חטא' העוף [י] אי הכי חטאת העוף נמי שעשאה למעלה כמעשה [יא] העולה מכי מליק בה סימן אחד [יב] תימשך ותהוי עולת העוף וכ"ת ה"נ והא"ר יוחנן משום רבי בנאה כך היא הצעה של משנה מאי לאו כך היא הצעה ותו לא לא כך הצעה של כולה משנה רב אשי אמר בשלמא עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון דהא הכשירה בסימן אחד והא הכשירה בשני סימנין [יג] ועולת העוף למטה ליתא כיון דמלק בה סימן אחד ונמשכת ונעשית חטאת העוף אלא חטאת העוף [יג] כיון *דאמר מר מליקה בכל מקום כשירה מכי מלק בה סימן אחד איפסלא כי הדר מליק באידך סימן היכי ממשכה והויא עולת העוף גופא אמר רב אדא בר אהבה אומר היה רבי יהושע עולת העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת כיון שמלק בה סימן אחד ונמשכת ונעשית חטאת העוף

ת"ש

ליעשות קרבן אחר אלא מחמת שני טעמים שממשיכין אותו לפי שהיו פסולין בראשון וכשריס בשני הילכך גבי עולה נריכין שני טעמים דפסולה למטה וגם הכשירה בשני סימנין וכן חטאת העוף שעשאה למעלה אם היתה למעלה פסולה היתה נמשכת מכח שני טעמים ואם תאמר עולת העוף שעשאה למעלה כמעשה חטאת תימשך והיהוי חטאת דהא יש כאן שתי פסולות לעולה והכשירן לחטאת שהרי לא הבדיל והזה וי"ל שהמליקה מושכתו וכשנמן ראשון ליכא פסול של עולה דנימא שתימשך ותיהוי חטאת והזאה מלתיה אחריתי היא: להמשך אם כן גבי עולה למה ליה טעמא דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין מא) ד)היתה נמשכת מחמת המקום ונעשית חטאת העוף ומפרש ה"ל חיים דכלל זה יהא בידך דלעולה אין הקרבן נמשך

ת"ש

ג) ג' הלק ליקרוב נימא לי' כו' כ) נימא לי' כו' ל) ל' הטיה המקום ל"ק ד) ל' תיפוק ליה דהיתה כו' ל"ק

ה א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ח:

ט ב מיי' פ"ז מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ו:

שיטה מקובצת

ל) יוכיחו ששינה את שמם: כ) שאע"פ: נ) באשם ששינה את שמו ולא שינה את מקומו: ד) מקומה שימעלו בה: ה) ששינה את שמה ושינה את מקומה ושינה את מעשיה: ו) מקומה אשתיק אמר רבא אמאי אישתיק ונימא: ז) בעלים יוכיח ששינה: ח) מעשיו ומועלין בו: ט) אי הכי חטאת העוף נמי [כו'] תימשך כו'. הקשה בקונטרס למאי הלכתא תיעשה עולה אי לענין שלא תאכל כמו עולה הלא בלא זה נמי אינה נאכלת דחטאת שלא לשמה פסולה ואי למעילה חטאת שלא לשמה אינה יוצא מידי מעילה ותירץ בקונטרס לענין למיסק לחובה דקס"ד השתא דר' יהושע למיסק לחובה נמי קאמר אבל לפי המסקנא דקאמר לקמן דלמיסק לחובה לא אמר ר' יהושע לא צריך מידי ודוחק לומר כן דלא ידע המסקנא השתא ונראה להר"ם דלענין הקפרה קאמר דאם עלתה לא תוהר כמו עולה כמו שאמר ר"י גבי עולה במתני' דאין מועלין שמע מינה דנמשכת להיות חטאת בכל ענין גם לענין הקפרה דאמרי' אם אמי' עלתה תהר כדין חטאת וה"ה להיפך כדמי': י) כמעשה עולה לשם עולה מכי: יא) אחר באידך סימן תימשך: יב) ועולת העוף למטה ליתא. תימה דבהאי פעמא מכי דמש"ה תהא נמשכת דהמשכה תלויה לגמרי בשינוי מקום אבל גבי חטאת ליכא שינוי מקום וא"כ לשה לי תו פעמא דזה בסימן אחד וזה בשני סימנין ואמר רבינו חיים דכלל זה כו' דבעינן ב' פסולים שינוי מקום ושינוי סימן וא"ת א"כ גבי חטאת העוף ליפא האי פעמא לחוד דבכל מקום במוכח כשרה ולמה מאריך כל כך מכי מלק סימן אחד מיפסלא דהא כיון שאין בה ב' פסולים אינה נמשכת וי"ל דמ"מ אכתי יש שני פסולים בחטאת שינוי שעשאה כמעשה עולה דהא שחטה שלא לשמה דהוי פסול בחטאת ועוד דשני סימנין הלכך הוצרך לפרש דפסול ב' סימנין לא חשיב להיות נמשך לעולה משום דמיפסלא בסימן ראשון כדפסיק אבל גבי עולה דכשר שלא לשמה הוצרך לשינוי של סימנין וא"ת היא נופיה פעמא מאי דחטאת מיפסלא בסימן ראשון בשינוי השם אדרבה באותו סימן תמשוך ותהוי עולה ולא תיפסל מחמת שינוי השם וי"ל דכיון דאינה נמשכת

ל) יוכיחו קדשי קדשים ששחטן בדרום כו' מ). משמע דמן התורה מועלים דק"ו דאוריתא הוא ותימה דלא מקשה מהכא לרבה דאמר בריש מעילה קדשי קדשים ששחטן בדרום אין מועלין בהן מן התורה ומאי איצטריך ליה לתקשויי התם הדא מגו הדא וי"ל דלרבה מעילה דר' אליעזר דהכא נמי מדרבנן דעולה שעשאה למעה כמחיטת דרום היא וק"ו דקאמר ר' אליעזר היינו שיש לה מעילה:

לדבר שיש בו איסור והיתר כו'.

וא"ת חטאת כו'] העוף שעשיה את שמה לשם חטאת העוף דיולדת תוכיח שעשיה את שמה לדבר שאין בו מעילה ומועלין בה כמ) והא פסולה היא כדאמר בפ"ק (דף מ:) לשם חטאת יולדת לשם חטאת נזיר פסולה הני עולות ניהו ומיהו למאי דמסקינן בגמרא דנחית רבי אליעזר לטעמיה דרבי יהושע משום דנמשכת ונעשית חטאת העוף ניחא ועוד"ל דר' יהושע הוה מלי לאהדורי זאת תורת החטאת תורה אחת לכל החטאות כדקאמר ר"ש בפ"ק דמנחות (דף ג:) וא"כ אין מועלין בה דהא כשירה הויא: נ) **א"ר** אליעזר אשם ששחטו בצפון לשם שלמים יוכיח דמועלין.

נא) תימה לי אימת מועלין לי לאחר זריקה ליכא מעילה דהא מותר באכילה ולא לפני זריקה נב) בפרש"י עולת העוף נמי לפני הזאה ומיהו מודה ר' יהושע דמועלין נג) דלכתי לא נמנכה להיות חטאת העוף נד) ול"ל דר"א לטעמיה דאמר אשם שלא לשמו פסול כחטאת ומייתי לאחר זריקה. נה) בכו"ך. תימה לי לימא ליה שכן שינה את שמו לדבר האסור ולדבר המותר כדקאמר במתני' וכי פריך בסמוך לימא ליה שינוי בעלים נו) לימא ליה הא דפריך במתני'. בכו"ך:

בשינוי בעלים. ה"ג הוה מלי למימר אשם מלורע שקבל נז) דמן בדרום בכלי לשם שלמים יוכיח שהרי שינה שמו ושינה מקומו ושינה מעשיו דלריך קבלה ביד כדאמר בריש איזהו מקומן (נעיל דף מז:) שני הכהים מקבלין את דמו אחד ביד ואחד בכלי:

חטאת העוף שעשאה למעלה כו'.

מאחר קדשי קדשים שנשחטן בדרום לשם קדשים קלים נח) לא פריך שימשכו אלא מקיטים דאמרי' (יומא דף מא.) אין הקיטים מספרשות אלא לו בלוקחת בעלים לו בעשיית כהן נט) הילכך תיהכי נמי הכא שתימשך:

ועולת העוף למטה ליתא.

דבריו רב אשי משמע דאי היתה למטה אע"פ דהאי בסימן אחד והאי בשני סימנין לא היתה נמשכת ונעשית חטאת העוף ותימה א"כ גבי חטאת העוף כיון דאמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשירה למה ליה למימר מכי מלק בה סימן אחד מיפסלא בה סס) ג)התם כיון דאין בה שינוי מקום אינה יכולה להימשך ועוד קשה דמשמע אם היתה נפסלת למעלה היתה נמשכת לעולה סא) נ) שהרי המקום גורם לה

רק ע"י שני פסולים א"כ קודם שבא פסול שני שמלק סימן שני כבר נפסלת מחמת חטאת שעשאה שלא לשמה דאכתי שם חטאת עליה והיינו דקאמר מכי מלק סימן אחד מיפסלא לה כלומר ועדיין לא נפסלת דאכתי לא בא פסול שני וכאשר בא פסול שני היכא מימשכא והויא עולת העוף. לשון ת' הר"ם: יג] העוף שעשאה למעלה כמעשה עולה לשם עולה כיון דאמר מר מליקה בכל מקום במזבח כשרה מכי מלק בה חד סימן הוי ליה חטאת העוף דאיפסלא כי הדר: יד] דאלו עולת בהמה ששינה את שמה לשם חטאת לא פליג רבי יהושע דהא: טו] חשיב ליה הס"ד: טז] והאי פעמא ליכא למימר בשינוי שום קרבן אחר: יז] ומעשיה כדמפרש: יח] בעולה אין בו היכר עולה במעשיה ותיבות לאו כלום הוא נמחק: יט] ותו לא. אין לך בה מחילוקת אלא אותו ששנינו בתוכה דלא תיבות כדרסינן לה נמחק: כ] עבודתה מסורה לחשלים קודם שיהול עליה שם עולה: כא] סימנין ואין עבודת עולה נכרת בסימן ראשון ומתיבה ולפיכך עד תיבת ועולת העוף נמחק: כב] מר מלקה: כג] שינוי מעשה להפקיע ממנה כו' ואין כאן אלא שינוי: כד] כולה שלא: כה] קסלקא דעתיה ואפי' למיסק ליה לבעלים לשם חובת: כו] בדרום. תימה לם"ד מאי מועלין בהן מדרבנן תקשי ליה מאי שייך לעשות יוכיח בכאן דפליגי במעילה מן התורה וי"ל דס"מ מייתי שפיר דאם איתא דעולת העוף נמשכת בשאינה בה ונעשית חטאת ואין בה מעילה מן התורה א"כ קדשי קדשים ששחטן בדרום לא היה לנו להחמיר לנהות בהן מעילה אפי' מדרבנן. תו' אחרות: כז] והיתר תאמר בעולה כו' וא"ת: כח] חטאת בהמה ששרמה לשם חטאת העוף תוכיח ששינה את שמה לדבר שכולו היתר ומועלין בה שהרי פסולה הויא כשעשאה שלא לשמה דלעולא אם סימן אחד דלעולא אם סימן אחד כדמפרש בגמ' ועי"ל דשטא ר"א דאמר בפ"ק דמנחות זאת תורת החטאת אחת לכל הקרבנות הוא"כ כי שרמה לשם חטאת העוף לא מיפסל בהכי. תו' אחרות: כט] בה דהא אות ו' נמחק: ל] בה דהא אות ו' נמחק: לא] מדר"ה אמר ר"א עד ד"ה בשינוי מוקף בה"ל: לב] דמועלין. אלמא לא מקע קדושתו תימה: לג] דמועלין דהא דקאמר אין מועלין היינו דוקא לאחר מיצוי מסעם דהויא נמשכת ונעשית חטאת העוף ואין בו מעילה כשעשאה בהכשר וא"כ לאחר עבודת הדם הוא ואז מקע מעילה מחטאת העוף אבל לפני זריקה דאכתי: לד] זריקה דאף לאחר זריקה אינו מציאה מידי מעילה ואא"ת א"ל דהכא לימא ליה ר' ר' לדידי [אשם] כשר שלא לשמו כדבון דס"ק ר"ל משום דהוי מצי למיפרך ליה אף לדברי ר' חטאת שחשמה בצפון לשם שלמים דאין נמשכין להיות לחם דין שלמים דהא מוכח בסמוך דשינוי מקום גורם הנמשכה לא פריך שימשכו אלא מקיטים דוקא משום דאמרינן: לה] כהן יכוין דעשיית כהן מהניא בהן הכשר אבל בינאר קרבנות לא מהני כלל עשיית כהן כך תירץ רבינו חיים וריב"א הירץ דוקא בעשות הכיכא אלא ב' מיני קרבנות חטאת או עולה שייך משום עולה ועשאה מעשה חטאת נמשכת להיות חטאת אבל בבהמה הכא מוכח מהוך מעשיו דתרוצי שלמים הרי יש הרבה קרבנות שדומין בעשיתן זה לזה: לו] בה כיון דאמר דאין: מ] לעולה שהיה המקום תיבת שהרי ל"ש: מא] סימנין אפי' דוי תרוייהו בשני סימנין היתה כו':

ת"ש

ל) ג' הלק ליקרוב נימא לי' כו' כ) נימא לי' כו' ל) ל' הטיה המקום ל"ק ד) ל' תיפוק ליה דהיתה כו' ל"ק

עין משפט
נר מצוה

ע"י מעכיו ל"ק

חטאת כשרה הוי הס"ד ל"ק

לעיל סב: וכ"ל

נ"ל מקום

עין משפט נר מצוה

ז א מיי' פ"מ מה"ל פסולי המוקדשין הלכה ח: יא ב מיי' שם הל' י:

יב ג מיי' שם הל' יח:

יג ד מיי' שם פכ"ו הלכה ח:

יד ה מיי' שם הל' כ:

טו ו מיי' שם הל' ג:

בתרי גברי מי אמר. תימה היכי ס"ד מעיקרא שתמשך עולה לאה ותעשה חטאת רחל ושמא ס"ד כשהתנה אם תיפסל לגבי דידה שיועיל לחבירתה אם יוכל ומסיק בתרי גברי מי אמר דלא מיירי כלל בהתנו ומיהו לא משמע ליפשא הכי וגרלה דמיירי לה] בשחייבין כל אחת חטאת ועולה ונתנו קן אחד לכהן לעשות ממנו חטאת לזו ועולה לזו והוברר איזו לחטאת ואיזו לעולה נ) והכי פריך דנהי דהקרבת עולה למעה תימשך ותהיה חטאת והפטר מן החטאת שהיא עלמה חייבת ומשני בתרי גברי מי אמר דהיינו תרי גברי דכשנתנו שתיהן לכהן חטאת לרחל ועולה ללאה והכהן טעה ז) להקריב עולה לאה למעה כמעשה חטאת לשם חטאת שהיא שבור שהיא חטאת רחל אין תפעור לאה מחטאת שהיא חייבת משום דנמשכת עולה ונעשית חטאת הרי לשם רחל עשאה ויש כאן שיעור בעלים וא"ה אמאי לא פריך מרישא דתנן בשם' קיימים (פס"ג מ"ג) אחת לזו ואחת לזו שתים לזו ושתים לזו לח) [ג' לזו] וג' לזו ד) מחלה כשר ומחלה פסול תליו למעלה ותליו למעה לא שלמעלה מחלה כשר ומחלה פסול ולא שלמעה מחלה כשר ומחלה פסול פי' כל קן וקן עומד בפני עלמו ולא שעשה מכל אחת תליו למעלה ותליו למעה לא שלשה קיימים עשה למעלה וג' שלישים עשה למעה והשתא מלאון שלישים שלמעלה אין כשר אלא העולות ומלאון שלמעה החטאות ואי בהכך דלמעה שתים מהן של אשה אחת לא מיפסלי מיניהו אלא פרידה א' והא מיהיבא ג' חטאות וממשכה עולה ונעשה חטאת ואמאי תני דשלמעה מחלה כשר ומחלה פסול וי"ל דקתני הכי משום דאימר שלשתן של אשה אחת ואגב גרדא נמ) יפרש סיפא דהך בבא אחת לזו אחת שתים לזו שלש לזו עשר לזו מאה לזו עשה כולן למעלה כו' עד תליה למעלה ותליו למעה המרובה כשר פירוש אותן הרבה כשים של אחת ושל שתים ושל שלש ושל עשר לא יצאו כלל ידי חובתן דאיכן יודעות אם כל קיימין למעלה דמתניי' חטאות או כל קיימין למעה דמתניי' עולה אבל אותן מ) אמרינן (קיין פ"ג) יש מהן מ"ב למעלה ומ"ב למעה דבין כולהו מ"ל) קע"ז קיין וכשעשה כ"ח למעלה וכ"ח למעה דל מייהיו ט"ז דמספקא לה בהך כשי פש לה מ"ב ומתכשרי לה לכל הפחות מ"ב חטאות ומ"ב עולות: **חטאת** ועולה. לא הוה צריך למיתני אלא שתומה ומפורשת דבחטאת ועולה אין מרויח כלום:

נתנתן

בשלמא חטאת ועולה שהיו מפורשים כג) לשם בעלים לא קשיא לן דהוה להו תרי גברי אלא קן אחד שהיה מפורשת נד) לשם בעלים אלא איזו פרידה חטאת ואיזה עולה כד) בין שהיהן היה בעירוב אמאי פסולה אותה פרידה שנעשית למעה כמעשה חטאת לשם חטאת נהי נמי דעולה הוא חטאת ותיהוי חטאת ולא יהו צריכות להביא בעירוב אלא עולה אחת ויאמרו אם עולת קן הסתומה לרחל תהא זו ללאה ואם היא ללאה תהא זו לרחל: **וכי תימא הא דלא כרבי יהושע ומי מיית אמרת הכי** דקיינן לאו רבי יהושע היא **הא שמעת.** דקיינן רבי יהושע דתנן בסיפא דמסכת קיינן האשה שאמרה כו' אלמא שמעת דקיינן רבי יהושע: כה) ה) **הרי עלי קן כו' ואחת לחובתה.** לגידתה: **שלש למעלן ואחת למטן.** כדרכה שהיהן עולות וחובתה אחת לעולה ואחת לחטאת: **עשה שתים למעלה ושתים למטה.** כסבור שהי הקיינין חובה עליה שמא יולדת בזוג היתה הוזקקה לקן לידה כו) וקן זיבה: **ולא נמלך.** בה לדעת על מה הביאתן: כז) **צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנו למעלה ממין אחד ומשני מיינין תביא שתים.** כלומר לא הרלשונה מין אחד היו שני הקיינין כח) מוריין לו שניהן בני יונה תביא עוד פרידה אחת מאותו המין לעולה ויאמרו אם עולת קן הסתומה לרחל תהא זו ללאה ואם היא ללאה תהא זו לרחל: **אם עולת קן הסתומה** דקיינן אלא שהרי לגדלה ונפסל גוזל אחד מהן בעשיית מעה והרי זה נ) יהיה תחתיו ואם הראשונה מסני מיינין היו קן תורים וקן בני יונה נא)תביא שתים תור ובני יונה ויקריב שניהן כמעלה מעוה דמספקא לן אי איזה קן מעשים הראשונים הרי אחרון ונפסל ממנו גוזל אחד וצריכה להשלימו מאותו המין לתנן במסכת קיינן (פ"ב מ"ה) אין מביאין תור כנגד בן יונה ולא בן יונה כנגד תור: **פרישה נדרה.** כשנדרה הרי עלי קן פרישה אם תורים אם בני יונה והיה נתנה שני קיינן לכהן דלאחמריכ ונעשה אחת לחטאת לצריכה להביא עוד ג' פרידין לעולה ממין אחר לרבא דכיון שפרישה ואינה מה פרישה הוזקקה להביא ג' קיינן בשם נגדה הראשון אם וקרב הראשון לא יהא מה נדרה והשניה לחובתה מחיצה מין שהראה והיא הביאה שנים וקרב הראשון לחובתה ונשאר השני לנדרה ונפסל הימנו גוזל אחד הילכך אם ממין אחד היו הראשונים צריכה שתביא אחד מאותו המין להשלים הנפסל וקן אלא ממין אחר משום דלא ידעה מה פרישה ואם שני מיינין היו צריכה שתביא ד' וכולן עולות משום דמספקא לן אי איזה מין קרב אחרון שצריכה להשלים מאותו המין גוזל הנפסל ג)ולהביא קן אלא ממין אחר שהרי אינה יודעת אם צריכה חוץ ושני בני יונה ושתי תורין ושני בני יונה ותאמר אחד מאילו שממיין הנפסל יהיה תחתיו ושני יהא לו בן יונה ושתי תורין לכיכר תביא שתי תורין ושני בני יונה ותאמר אחד מאילו שממיין הנפסל יהיה תחתיו ושני יהא ספק דקבעה נדרה עם חובתה הוקבע עליה קרבן גדול אלא קן אלא עולות יחד אם היתה יודעת מה פרישה וזו אלא יודעה מה פרישה הוזקקה

*) סייד לקמן

חטאת לשם חטאת ונמשכה להיות חטאת העוף (וחטאה) [וחבירתה כו'] תיבת ונעשית נמחק ותיבת חטאת ל"ש ונמחק: יב) סתומה והיא מתחלקת ביניהן: יג) קיינן וה"פ: יד) שלם דהיינו שני פרידין א"נ: טו) הקיינן וקבעו פרידה: טז) סתומה ולא פרישו: יז) לו אלו שני קנים הם סתומים ויש לכהן להקריב ב' והשאר נמחק: יח) והחטאת של זו והעולה של זו צריך: יט) להביא כל חטאת: כ) בעלים תלויות בעשיית שתים וכהן דפשיטא כו' והשאר נמחק: כא) תיבת קן נמחק: כב) מפורשים להם שם בעלים: כג) להם בעלים אלא פירש איזו תיבת לשם נמחק: כד) עולה ובין שתיהן: כה) תיבות תרי עלי קן כו' נמחק: כו) לידה ולקן ויבה: כז) מה"ר ה"נ צריכה: כח) הקיינין החובה והנדבה תורין: כט) הכל שקן שהקריב: ל) זה יהא תתחיו ושתני מיינין. כלומר אם כי': לא) יונה ואינה יודעת מאיזה מין נעשית חובתה תביא שתים תור ובן יונה ויקריב: לב) אחר כלומר אם הראשונים מין אחר היו ושני: לג) ספק פירושי שהרי אינה יודעת מה תביא לנדבה הרי נמחק"ד קבעה נדרה. קבעתו לחבאיה עם כו' קן כשאלד זכר להביאו עם חובתה ופרישה ואינה יודעת כו': לד) ששם דכיון דקבעה: לה) בשחייבת כל: לו) לעולה ולחטי פריך דנהי דקרבה עולה: לז) מעה והקריב עולת: לח) לזו כו' עשה כולן למעלה מחצה. תיבת ג' לזו וג' לזו ל"ש ונמחק: לט) גרדא אפרש דהך בבא: מ) מאה ממ"ג יש מהן תיבת אמרינן ל"ש ונמחק: מא) כולהו הוי קס"ו:

*) לזו ולזו ולזו. משמה היא בשם' קיינן (פ"ג מ"ג) ולקמן אמרינן סתם קיינן רבי יהושע היא: **חטאת לזו כו'.** רחל שהיתה צריכה חטאת ללידתה ועולה כבר קרבה ולאה היתה צריכה עולה שכבר קרבה חטאתה ולקחו קן בעירוב וקבעו פרידה אחת לחטאת רחל ופרידה אחת לעולת לאה ונתעסו לכהן:

עשה שתיהן למעלה. לשם עולה: **מחלה** מ) **כשירה ומחלה פסולה.** עולה כשירה וחטאת פסולה: **תימשך כו'.** ותלא ידי חובתה י) ממה נפשך אם חטאתה קרבה למעה הרי טוב ואם לאו הרי עולת חבריתה קרבה למעה יא) ונעשית חטאת וחבריתה אינה צריכה לה: **בתרי גברי מי אמר.** היאך קרבה שלו זו יעלה לזו שאין לה חלק בו: חטאת ועולה סתומה ומפורשת עשה כולן למעלה מחלה כשר ומחלה פסול כולן למעה מחלה כשר ומחלה פסול תליין למעלה ותליין למעה אין כשר אלא שתומה יב) ומתחלקת ביניהן. ה"ג לה במסכת קיינן (שם מ"ד) יג) שתי כשים שלקחו ג' קיינן בעירוב זו צריכה עולה וקן שלש יד) חטאת וא' עולה הסיינו שתי חטאות ועולה ופירשו זו צריכה שתי עולות ופרשו אחד מן הקיינים טו) פרידה עולה לזו ופרידה חטאת לזו ואחד מן הקיינן הסיינו סתומה טז) לא פירשו איזה פרידה חטאת ואיזה פרידה עולה והג' פרשו פרידה זו עולה ופרידה זו חטאת אבל שמות בעלים לא נתפרשו הרי חטאת לזו ועולה לזו יז)וקן סתומה וקן מפורשת צריך להקריב ב' הקיינים הללו סתם על שתיהן העולות למעלה וחטאות למטה והחטאת יח)לזו והעולה לזו צריך להקריב לשם בעלים: **עשה כולן למעלה.** כסבור כולן עולות: **מחלה כשר ומחלה פסול.** כל החטאות פסולות וצריכות להביא כל יט) חטאות שעליהן: **כולן למטה.** כסבור כולן חטאות: **מחלה כשר ומחלה פסול.** כל העולות פסולות וצריכות להביא כל עולות שעליהן: **תליין למעלה כו'.** אין כשר בכולן אלא קן סתומה דהי מייהיו דעבד עולה והי מייהיו דעבד חטאת כשירה דקיינן אלא נתפרשו בעלים כ) לא מתפרשות שוב אלא בעשיית כהן כגון דפסיטא ליה דכל קן וקן היה בפני עלמו ומכל כא) קן אחד עשה אחד למעלה ואחד למטה והיא מתחלקת ביניהם הואיל ובעירוב לקחום אחתת יוצאה בה ידי חטאת והאחת יוצאה בה ידי עולה ויקחו קן אחד עוד ביניהן ויקריבו בתנאי אם עולה ראשונה לרחל וחטאת אלאה תהא בקן שניה זו עולה ללאה וחטאת לרחל ואם חילוף חילוף ואילו מפורשות לא היה בה כשירה אפילו פרידה: **ואמאי.** בשלמא חטאת ועולה שהיו מפורשים כב) לשם בעלים לא קשיא לן דהוה להו תרי גברי אלא קן אחד שהיה מפורשת נג) לשם בעלים אלא איזו פרידה חטאת ואיזה עולה כד) בין שהיהן היה בעירוב אמאי פסולה אותה פרידה שנעשית למעה כמעשה חטאת לשם חטאת נהי נמי דעולה הוא חטאת ותיהוי חטאת ולא יהו צריכות להביא בעירוב אלא עולה אחת ויאמרו אם עולת קן הסתומה לרחל תהא זו ללאה ואם היא ללאה תהא זו לרחל: **וכי תימא הא דלא כרבי יהושע ומי מיית אמרת הכי** דקיינן לאו רבי יהושע היא **הא שמעת.** דקיינן רבי יהושע דתנן בסיפא דמסכת קיינן האשה שאמרה כו' אלמא שמעת דקיינן רבי יהושע: כה) ה) **הרי עלי קן כו' ואחת לחובתה.** לגידתה: **שלש למעלן ואחת למטן.** לחטאת: **עשה שתים למעלה ושתים למטה.** כסבור שהי הקיינין חובה עליה שמא יולדת בזוג היתה הוזקקה לקן לידה כו) וקן זיבה: **ולא נמלך.** בה לדעת על מה הביאתן: כז) **צריכה שתביא עוד פרידה אחת ותקריבנו למעלה ממין אחד ומשני מיינין תביא שתים.** כלומר אם הרלשונה מין אחד היו שני הקיינין כח) מוריין לו שניהן בני יונה תביא עוד פרידה אחת מאותו המין לעולה ויאמרו אם עולת קן הסתומה לרחל תהא זו ללאה ואם היא ללאה תהא זו לרחל: **אם עולת קן הסתומה** דקיינן אלא שהרי לגדלה ונפסל גוזל אחד מהן בעשיית מעה והרי זה נ) יהיה תחתיו ואם הראשונה מסני מיינין היו קן תורים וקן בני יונה נא)תביא שתים תור ובני יונה ויקריב שניהן כמעלה מעוה דמספקא לן אי איזה קן מעשים הראשונים הרי אחרון ונפסל ממנו גוזל אחד וצריכה להשלימו מאותו המין לתנן במסכת קיינן (פ"ב מ"ה) אין מביאין תור כנגד בן יונה ולא בן יונה כנגד תור: **פרישה נדרה.** כשנדרה הרי עלי קן פרישה אם תורים אם בני יונה והיה נתנה שני קיינן לכהן דלאחמריכ ונעשה אחת לחטאת לצריכה להביא עוד ג' פרידין לעולה ממין אחר לרבא דכיון שפרישה ואינה מה פרישה הוזקקה להביא ג' קיינן בשם נגדה הראשון אם וקרב הראשון לא יהא מה נדרה והשניה לחובתה מחיצה מין שהראה והיא הביאה שנים וקרב הראשון לחובתה ונשאר השני לנדרה ונפסל הימנו גוזל אחד הילכך אם ממין אחד היו הראשונים צריכה שתביא אחד מאותו המין להשלים הנפסל וקן אלא ממין אחר משום דלא ידעה מה פרישה ואם שני מיינין היו צריכה שתביא ד' וכולן עולות משום דמספקא לן אי איזה מין קרב אחרון שצריכה להשלים מאותו המין גוזל הנפסל ג)ולהביא קן אלא ממין אחר שהרי אינה יודעת אם צריכה חוץ ושני בני יונה ושתי תורין ושני בני יונה ותאמר אחד מאילו שממיין הנפסל יהיה תחתיו ושני יהא לו בן יונה ושתי תורין לכיכר תביא שתי תורין ושני בני יונה ותאמר אחד מאילו שממיין הנפסל יהיה תחתיו ושני יהא ספק דקבעה נדרה עם חובתה הוקבע עליה קרבן גדול אלא קן אלא עולות יחד אם היתה יודעת מה פרישה וזו אלא יודעה מה פרישה הוזקקה

הגהות צ"ק א) נ"ל ל"ש אחת לנמנמה עלמכה הכי עלי הם"ד ואחת"כ ל"ה ואחת לחובתה: ב) [נ"ל מביא שתים פרידה אחת תור ופרידה אחת בן יונה]: ג) נ"ל מביא שתי שהרי כו': ד) נ"ל כו' מחלה:

שיטה מקובצת

ח) בתרי גברי כו'. פ"ה והיאך יעלה כו' תימה ור"קארי לה מאי קארי לה לכך נראה לפרש דהכא לא מיירי כגון שהביאה כל אחת ואחת עוף אחד מלבד (זה) [זו] חטאת (וזה) [וזו] עולה כדפ"ה אלא עדיין חייבת כל אחת ואחת עוף אחד מלבד זו חטאת וזו עולה והלכך פריך שפיר תימשך ותהוי [חטאת] ותיפטר מהחטאת שהיא חייבת עדיין וא"ת א"כ אמאי משני בתרי גברי מי אמר והלא (אמרי') לחד גברי אמרי' שיעלה ומיסתי וי"ל דה"ק בתרי גברי מי אמר כלומר כיון שעשה שניהם למטה כיון החטאת מסתמא היה דעתו לשם אחרת האשה שהיתה ראויה לה החטאת של עכשיו וא"כ איך יעלה חטאת לאותה האשה שחייבת עדיין חטאת הרי היא חטאת בשינוי בעלים דפסולה ט) עי' בהסמקות בסוף המסכת: ג) עיין בהסמקות בסוף המסכת: ד) סתומה והיא מתחלקת ביניהן ואילו מפורשת לא ונהי נמי דעולה קריבה למטה תימשך ותהוי חטאת השוף. פ"ה בשלמא חטאת ועולה שהן מפורשין כו' דתימשך והיו חטאת ושאר ג' עופות ב' עולות וחטאת אחת ולפי' השר משאנץ צ"ל מפורשת דפריך אפי' מפורשת בבעלים דלא הוי שינוי בעלים דכיון שעירבן ואין ידוע מי חטאת רחל ומי עולת לאה סתמתא לא פי' לפי עשאן ואין זה שינוי בעלים והוי כאילו אמר זו לשם בעליה ובו לשם בעליה: ה) הא תנן האשה כ"כ בפ"י (תוכת ת"ש נמחק) שאמרה הרי עלי קן (כשאלד) [אם אלד] זכר. ה"ה ליולדת נקבה אלא אורחא דמלתא קתני שהאשה נודרת להביא קרבן לכשתלד זכר כדכתיב מה ברי ומה בר בפני ומה בר נדרי. הרו"ה ז"ל: ו) משתי מינין. עיין בהסמקות בסוף המס': ז) נדרה צריכה שתביא עוד ג' פרידין לעולה ממין תיבת להביא נמחק: ח) תביא ארבע. כאילו לא הביאה כלל לגדרה דבארבעה הוקרבה היא בפסרת שם"ג מספק פירוש נדרה שאם תוזקקנה להביא להשלים על אותו אחר שששה לגדרה שקרב כבר א"כ היתה צריכה להביא ששה פרידין לספק פי' נדרה תור א' וב' יונים משום ספק תורים באחרונה ושמא קירב יונים באחרונה וצריכה יונה וב' תורים לשום ספק פירושה ולכך טוב לה שתביא ד' לגדרה דבכך היא נפסרת כדפי' ט) **קבעה** נדרה. להביא עם חובתה והביאה ד' ממין אחד צריכה להביא עוד ה' עולות ב' תורין וב' בני יונה לגדרה ועוד א' ממין שהביאה כדי שיהיה ממין חטאת חובתה משום דקבעה נדרה להביאו עם עולת חובתה דלקרבן גדול איכרן [צריכה] להביא ב' עולות ביחד דוודאי אם ב' לגדרה ג' לעולה וא' לחטאת דלא הוי ג

עין משפט נר מצוה

*לאחר ל"ק

ל"מ קן ופרידה ממין לאחר

[בקצת נוסחאות גרסי להך בבא בסוס המשנה]

[חולין כ: כח.]

ל"ל וכן יונה

ל"מ ידי חובתה

מלק בשמאל. דמליקתו פסולה דכתיב בה הכהן וכל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין: אי בלילה. דכתיב ביום צותו: וכן גירסת רש"י של מהר"פ: מלק בסכין. ס"א לא מליקה ולא שחיטה היא שהרי בראשו של סכין המוקף דהא מליקה בציפורן ופסרקת עד שהוא מגיע למטן וצריך לעשות ע"י חיתוך קצת שלא יהתוך רוב בשר עד שיגיע למטן כדאמרן בפירקין דלעיל וכשהוא עושה בסכין א' אפשר אלא בראש הסכין שקורין פונטא ונמצא מחליד כדאיתא בפרק קמא דחולין:

נליון הש"ס

תוד"ה מלק וכו' מודה ר"י בעוף. עיין לקמן דף פד ע"ב תד"ה ומגילת מלי בסכ"ד. ועי' בריש מעילה תד"ה ורבה:

מכל מקום ל"ק

ל"ל לו

[פ"ז מ"ג ועי' תוי"ט]

ג' ל"ק דמנחות דשיריס שחסרו בין כו' מידי מעילה ותליקה מועלת ליולת ופיגול כדתמרינן בפ"ק דמעילה כו' וממתקו לעיל תיכות דזליקה מועלת ליולת:

נוסחאות רש"י בת"י

מלק בשמאל. דמליקתו פסולה דכתיב בה הכהן וכל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינו אלא ימין: אי בלילה. דכתיב ביום צותו: וכן גירסת רש"י של מהר"פ: מלק בסכין. ס"א לא מליקה ולא שחיטה היא שהרי בראשו של סכין המוקף דהא מליקה בציפורן ופסרקת עד שהוא מגיע למטן וצריך לעשות ע"י חיתוך קצת שלא יהתוך רוב בשר עד שיגיע למטן כדאמרן בפירקין דלעיל וכשהוא עושה בסכין א' אפשר אלא בראש הסכין שקורין פונטא ונמצא מחליד כדאיתא בפרק קמא דחולין:

שיטה מקובצת

מלק בסכין כו'. פ"ה דמליקה דסכין לא מהני לטהר מידי נבילה כדמפרש בסיפא משום דלא הוי פסולו בקודש וא"ת מ"מ יטהר משום שחיטה ונהי דכבר חתך המפרקת מ"מ להוי כשחוטה את המריפה דשחיטה מטהרת מידי נבילה וי"ל דבחולין פ"ק פריך ליה ושמעי מפני שהוא מחליד ונהי שחיטה פסולה וכו' ומ"ל לשם לפי שהסכין נסגר בין פרקי העצם כו' וקשה דמי לא עסקינן שחותך בסכין רחבה שאינו מכוסה לכך פר"י דמשום הכי הויא חלדה לפי שחותך המיסמן לצד המפרקת דהיינו מאחוריהן דהתורה אמרה השוחט לצד הצואר ומקרי חלדה בין סכין למעלה בין המיסמן לאחוריהן בין הוא למטה מן המיסמנים ולא הקפידה התורה רק שיחתוך המיסמן דרך שחיטה לצד הצואר דכשחתם לצד אחר שכנגדו הוי כאילו החכו מלמטה למעלה וכמו כן אם היה שוחט מצד הצואר אפי' היו המיסמנין על גבי הסכין לא הויא חלדה רק בעופא דקליל אמרינן בחולין שמא ידרוס:

ג) לנדרה או לחביא ששה בשתי עצים שתי תורים עם עולת חובה ושני בני יונה ופרידה אחת ממין דובתה בקרבן אחד וכשחביאה: ג) קובעתו להביא עם: ד] הראשוני' שכבר קרב ממנו:

ה) אחר שתי קינין משתי

מיגון לפסק ותיבת ד' נמחק: ו) שתביא פרידה מאותו המין לקביעותה עם ד' של ספק פירושה הילכך תביא שש כו' ותור ובן יונה לקביעותה: ז) מזה ואינה יודעת מה עשה: ח) אפ' ידי לידתה שמא ותיבת ימי נמחק: ט) פירושה משני מינין: י) וחטאת ס"א ופרידה אחת לחטאתה אע"פ שאינה יודעת מאיזה מין הוי הראשונים תביא חטאת אחת ממין שתרצה דאם הראשונים קרבו למעלה ולא יצאת ידי חטאת ולכך תביא חטאת מאחד המינין ואמאר אם זה ממין הראשונים הרי זה בן זוג לעולת חובתי שקרבה כבר ואם מין אחר הוא יזדוג עם פרידת מינו שאני מביאה עכו מן השנים שהם תור ויונה ואמרינן דאם תביא אחרונה לספק עולת חובתה ורבנן דפליגי הכא עליה דבן עזאי לפעמיהו דאמרי בסמ' קינים הראשה שהביאה כו': יח) והרי לה זוג ממינו לעולה אחר מב' קינים הראשה שהביאה כו': יט) תזוגון לה אותה: יב) לא היתה צריכה אלא ד' פרידין לנדרה ס"א שתים לעולת נדרה וב' לחובתה:יד] להביא עוד שמנה ד':טו] לפי שנפסלו בקדש [לשון הרב רבינו ר' בצלאל אשכנזי ס"א והיא גירסת רוב הספרים וכן כל מה שיש באלו העשרה דפין שזה אחר זה בדפוס אינו גירסת לשון רש"י זל"ל ולשון רש"י דשמתי בחוץ בשם נוסחאות רש"י כ"י): טו] ה"ג בשתיתין שהם: יז] מחליד ומפני שהוא: יח] עיין בהשמטות בסוף המסכת: יט] דאורייתא כדאמרי' בנזיר בפרק הריני נזיר ושמע חבירו ואמר ואני גבי: כ] כדאשכחן ר"ש תיבת גבי נמחק: כא] דרשה דפ"ב דקדושין דמרבה עיפות וא"ת: כב] בשתיתת דרום עיין לעיל בתוס': כג] בטבעתא קמייתא: כד] ור' שמעון מכשיר: כה] לן דשום אות ס' נמחק: כו] העצם ולפי שאין העצם מתפשם לכאן ולכאן כדרך שאר בית השחיטה אלא עומד בשקומו ושכשהסכין תחת העצם הויא חלדה ולפי' זה אות ו' נמחק:

ל"ל מקום ל"ק

ל"ל ובכי שמעון מכשיר ב) בכס"י שלפנינו לא נמצא